

اعلامیه مطبوعاتی

﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ [محمد: 4]

ترجمه: و کسانی که در راه الله کشته شدند (الله) هرگز اعمالشان را از بین نمی برد (و اهدافشان را به ثمر رسانده و زحماتشان را به هدر نمی دهد).

(ترجمه)

در ظهر پنجشنبه ۱۱۷ اکتبر ۲۰۲۴م یهودیان و امریکا شهادت یحیی سنوار را که با رویی باز در میدان نبرد جان باخت و هرگز پشت به دشمن نکرد، جشن گرفتند.

شهادت سنوار، آنچه را که چشم می بیند و آنچه که از دید پنهان است، به وضوح نشان می دهد.

این که سیاستمداران امریکا با قتل او به اندازه یهودیان خوشحال اند، عقده و کینه عمیقی را که در دل های شان نهفته بود، آشکار می سازد. آن ها با این شادی دشمنی خویش را با غزه و مجاهدینش، بلکه با تمام مردم فلسطین و حتی با امت اسلام را اعلام کردند؛ در صحنه ای که مسلمانان را خشمگین و کافران را شادمان می کند.

عملیات طوفان الاقصی، مرکز و پایگاه امریکا در سرزمین های ما (یعنی رژیم صهیونیستی) را به شدت ضربه زده است؛ به طوری که حالا امریکا با دستان این رژیم ما را بمباردمان می کند تا اعتبار این رژیم جنایت کار را که هم چون آب در شن ها (مشک آب دریده شده) از دست رفته است بازیابی کند. امریکا و یهودیان تلاش می کنند با تمام توان و ماشین های کشتاری خود، کشتن تعداد کمی از مجاهدین دارنده سلاح های اندک را به عنوان پیروزی بزرگی به نمایش بگذارند. آیا این دولت هایی که کشتن یک مرد را پیروزی بزرگی می دانند، در جنگ واقعی چیزی به حساب می آید؟ و آیا این دولت هایی که گرسنگی دادن و سوزاندن کودکان، زنان و سالخوردهگان را پیروزی می دانند، دولتی قدرتمند هستند؟

شهادت زنان و کودکان که در زیر خیمه ها سوختند و شهادت سنوار در میدان نبرد، خاک را به صورت حکام مسلمانان - که زندگی راحت همراه با ذلت، خواری و خیانت دارند- می پاشد؛ حکامی که در قصرهای شان زندگی کرده و در خفت و خیانت زنده به گور می شوند؛ حکامی که امریکا و یهودیان بینی شان را به خاک مالیده و حتی به گل و لای می مالند و آن ها هیچ حسی ندارند!

امریکا و پیش برندگان حملاتش به خود می بالند که می کشند، ویران می کنند، حمله می کنند و مردم را به گرسنگی می اندازند؛ در حالی که حس حاکمان ما در کل از بین رفته و بی خیال اند. کوچک ترین فرد عاقل در میان ما از این وضع احساس خشم می کند؛ اما عقلای این حکام کوچک ترین احساسی ندارند! وای بر آن ها و آنچه انجام می دهند!

شهادت یحیی سنوار و کسانی از مجاهدین غزه که پیش از او جان خود را فدا کردند و نمونه های پایداری، شجاعت، فداکاری و عزت در برابر دشمنان را به نمایش گذاشتند، پیامی پرحرارت برای سربازان امت اسلامی است که آن ها را از درون تکان می دهد.

ای سربازان امت اسلامی! این کسانی که تنها سلاح اندک داشتند، حاضر نشدند که در غیر میدان نبرد بمیرند؛ بلکه میدان نبرد را برای نوشیدن جام شهادت برگزیدند، در حالی که بیشتر شما سربازان تاکنون در یک نبرد واقعی شرکت نکرده‌اید، حالآنکه اهل جنگید و باید در میدان نبرد باشید! اگر مجاهدان شعله‌ورکننده نبرد بودند، شما نباید آن‌ها را به عنوان نمایندگان یا جایگزینان خود در جنگ بدانید؛ بلکه آن‌ها زنگ بیداری برای شما بودند تا در نبرد نهایی شرکت کنید!

آیا راضی هستید که جایگاه‌های شما در بهشت از آن‌ها دور باشد؟ در حالی که آن‌ها پیش قدم شدند و شما عقب‌نشینی کردید! آن‌ها جنگیدند و شما به یاری شان نرفتید! آن‌ها قیام کردند و شما هیچ حرکتی نکردید! دشمن از شما عبور کرد و شما او را متوقف نکردید؛ در حالی که قدرت جلوگیری از او را داشتید! او قبله‌گاه رسول الله صلی الله علیه وسلم را اشغال کرد و شما به سوی آزادسازی آن نشتافتید! او خانواده‌های شما را در غزه، فلسطین و لبنان کشت و شما هیچ تغییری نیاورده و در راه الله سبحانه و تعالی حرکت نکردید!

آیا زمان آن نرسیده که از گروهی مجاهدان - که به دشمن ضربه زدند- غبطه بخورید و پیشتاز آزادسازی و آغازگر تغییر باشید؟ آیا زمان آن نرسیده که هم‌چون هلالی باشید که تاج و تخت‌های حکام را سرنگون کرده، مرزها را پایمال و تفرقه را یکپارچه نموده و پرچم اسلام و جهاد را برافرازید؟

آیا زمان آن نرسیده که خودستایی دشمنان را - که بیشتر از قتل ما را آزار می‌دهد- متوقف کنید و دل‌های ما را شفا بخشید؟ ای سربازان اسلام! آیا زمان آن نرسیده؟ آیا زمان آن نرسیده؟

ای امت محمد صلی الله علیه وسلم، ای بهترین امتی که برای مردم پدید آمده‌اید!

اعتماد و باور ما به الله سبحانه و تعالی است! او مولای ماست و کافران هیچ مولایی ندارند. الله سبحانه و تعالی از شما شهداء برمی‌گزیند. ای امت اسلامی! تو هم‌چنان باقی مانده و قهرمانانی به دنیا خواهی آورد. از این رو ما تو و سربازانت را با این ندای الهی فرا می‌خوانیم:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (۷) وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ (۸) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۹) أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرُوا اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا (۱۰) ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴾ [محمد: 7-11]

ترجمه: ای مؤمنان! اگر (دین) الله را یاری کنید، الله شما را یاری می‌کند (و بر دشمنان تان پیروز می‌گرداند) و گام‌های تان را استوار می‌دارد (و کار و بارتان را استقرار می‌بخشد). کافران، مرگ بر آنان باد، و الله اعمال (نیک) ایشان را باطل و بی‌سود گرداند! این بدان خاطر است که چیزی را که الله فرو فرستاده است دوست نمی‌دارند، و لذا الله کارهای (نیک) ایشان را هم باطل و بی‌سود می‌گرداند. آیا در زمین به گشت و گذار نپرداخته‌اند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از ایشان بوده‌اند به کجا کشیده و چه شده است؟ الله آنان را نابود ساخته است (و دمار از روزگارشان را بدر آورده است)، و برای کافران امثال این عواقب و مجازات‌ها خواهد بود. این (عاقبت نیک مؤمنان و عاقبت سوء کافران) بدان خاطر است که الله سرپرست و یاور مؤمنان است؛ ولیکن کافران هیچ‌گونه سرپرست و یآوری ندارند.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-سرزمین مبارک (فلسطین)

15 ربيع الثاني سال 1446هـ.ق. 18 اكتوبر 2024م.

مترجم: محمد مزمل